

Ilpo Koskela

Lusia

Like

Kiinnostus 1600-luvun Ruotsia kohtaan (ja Suomea sen osana) on lisääntynyt viime vuosina, mikä on näkynyt niin **Mirkka Lappalaisen** tutkimuksissa kuin **Mika Kaurismäen** tuoreessa *Tyttökuningas*-elokuvasssa.

Se on ilmennyt myös siten, että **Lusia Rusintyt-tärestä** syntyi samanaikaisesti kaksi eri taideteosta. Noitana poltetun Lusian hahmo on kiehtonut niin, että hänestä tehtiin sekä ooppera että sarjakuva. Tekijät eivät tietäneet toisistaan, mikä kertoo aiheen suoranaisestä polttavuudesta.

Juha T. Koskisen säveltämä ja **Jorma Uotisen** ohjaama *Lusia Rusintytär* -kamariooppera sai kantaesityksensä elokuussa. Sen teemat liittyvät pakanauskon väistymiseen kristinuskon tieltä ja yksittäisen ihmisen osaan ajan rattaissa.

Utajärven kaupungille aiemmin *Sankaritekoja Ahmaksella* -sarjakuva-albumin piirtänyt **Ilpo Koskela** soutelee samoilla vesillä, mutta on luonut täysin itsenäisen ja tarkasti dokumentoidun tarinan.

Lusia oli kansanparantaja ja kalevalainen runonlaulaja. Hän ei kuitenkaan saanut arvostusta yhteisössään, päin vastoin. Lusiaa syytettiin noituudesta, mikä ajoi hänet traagiseen tekoon.

Koskela on rakentanut eri lähteiden pohjalta Lusian fiktiivisen tarinan. Historiallinen tarkkuus näkyy yksityiskohdissa. 1600-luvun talonpoikaiselämän kuvaus on eloisaa ja monipuolista. Dialogi on kuitenkin tarpeettoman jäykkää, ajankuvaksikin.

Koskela on käyttänyt monessa albumissaan lisäväriä, mutta nyt hän panostaa mustan ja valkoisen kohtaamisiin. Jälki on paikoitellen komeaa: yhtä aikaa irtonaista ja tarkkaa.